

Skatteministeriet

10. maj 2022
J.nr. 2022 - 1410

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 306 af 3. februar 2022 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Honoré Østergaard (V).

Jeppe Bruus

/ Kathrine Waage

Spørgsmål

Ifølge Skattestyrelsens praksis kan virksomheder ikke få godtgjort elafgift af strøm til ladestandere, hvis virksomhederne ikke fakturerer brugerne for den strøm, som de tanker. En virksomhed, der opstiller ladestandere ved sit domicil og vederlagsfrit lader medarbejdere, kunder og forretningsforbindelser tanke strøm til deres elbiler, påføres derfor ikke bare en ekstra udgift, men også noget administrativt besvær. Vil ministeren oplyse, hvilket provenu statskassen opnår qua denne praksis og oplyse, hvorvidt en ændring af reglerne, der vil medføre ret til refusion, vil være i strid med EU-retten?

Svar

Der er til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet bidrag fra Skattestyrelsen, som jeg kan henholde mig til:

”Der er to muligheder for, at en virksomhed kan få godtgørelse for elforbruget i ladestandere. Den ene er efter de generelle bestemmelser i elafgiftsloven, og den anden er efter en særordning som er beskrevet i § 21 i ændringslov nr. 1353 af 21. december 2012 med senere ændringer.

Særordningen omhandler virksomheders erhvervsmæssige opladning af elbiler. Lovgivers hensigt med særordningen var bl.a., at alle kendte forretningsmodeller for ladestander-virksomheder, der foretager opladning af elbiler, skulle have samme mulighed for godtgørelse af afgift af el til opladning af elbiler. Ordningen blev indført i 2012 på et tidspunkt, hvor der var få elbiler på vejene, og hvor erfaringerne med elbiler var begrænsede. Ordningen er midlertidig og var oprindeligt sat til at skulle udløbe ved udgangen af 2015, bl.a. så lovgivningen kunne følge den teknologiske udvikling. Særordningen er blevet forlænget hhv. i 2015, 2016, 2017, 2019 og 2021. På nuværende tidspunkt udløber ordningen med udgangen af 2030.

Tilbagebetaling af elafgift efter særordningen er bl.a. betinget af, at ladestanderen drives for virksomhedens regning og risiko, og at virksomheden er involveret i driften heraf.

Efter de generelle bestemmelser i elafgiftslovens § 11, stk. 1, og stk. 5, og § 11 c, stk. 1, kan momsregistrerede virksomheder få tilbagebetalt elafgiften, af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige elektricitet, i samme omfang, som de har fradragsret for moms vedrørende elektriciteten.

Der skal således i henhold til elafgiftsloven konkret bl.a. tages stilling til momsfradragsret, og hvem der skal anses for at have forbrugt elektriciteten.

Der er ikke i praksis taget endelig stilling til, i hvilket omfang virksomheder kan få godtgjort elafgift af elforbrug i ladestandere, der på virksomhedens domicil stilles vederlagsfrit til rådighed for kunder og forretningsforbindelser. Skattestyrelsen har dog i april 2021 afgivet en vejledende udtalelse, hvor det angives, at der ikke i den beskrevne situation kan ydes godtgørelse efter særordningen og formentlig heller ikke efter de generelle

bestemmelser i elafgiftsloven. Der forventes at komme et bindende svar fra Skatterådet indenfor de næste måneder om spørgsmålet, som vil afklare praksis.

I forhold til beskatning af medarbejdere er den fri adgang til strøm et skattepligtigt personalegode, dog skal godet kun beskattes, hvis den samlede værdi af sådanne personalegoder, herunder julegaver, overstiger 1.200 kr. Dette følger direkte af SKM2011.570.SR, som tager stilling til spørgsmålet om beskatning af medarbejdere, der har adgang til at oplade deres elbiler på arbejdspladsen.

Der er ikke i praksis taget stilling til, om forretningsforbindelsers og kunders brug af en virksomheds ladestander skal anses for skattepligtig for forretningsforbindelserne og kunderne. Der forventes også at komme et bindende svar fra Skatterådet indenfor de næste måneder om dette spørgsmål, som vil afklare praksis.”

Skatteministeriet har ikke oplysninger om omfanget af elforbrug i ladestander, der på virksomhedens domicil stilles vederlagsfrit til rådighed for medarbejdere, kunder og forretningsforbindelser. Det er dermed ikke muligt at give et skøn for et eventuelt afgiftsprodukt, der måtte komme fra sådanne ordninger. Omfanget skønnes umiddelbart at være af begrænset karakter, da en sådan ordning vil være forbundet med en omkostning for virksomhederne i form af den forbrugte elektricitet ud over en eventuel elafgift.

En eventuel udvidelse af adgangen til refusion af elafgift vil kræve nye drøftelser med Kommissionen vedrørende de statsstøtteretlige regler. Det kan derfor ikke på nuværende tidspunkt vurderes, om en udvidelse af adgangen vil være forenelig med EU-retten.